Efectele patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate

Austria

1 Există diferite forme de parteneriat înregistrat în acest stat membru? Explicați diferențele dintre acestea.

Pe lângă instituția căsătoriei, în Austria există și instituția parteneriatului înregistrat în conformitate cu Legea privind parteneriatele înregistrate [*Eingetragenene Partnerschaft-Gesetz*, EPG].

În hotărârea sa din 4 decembrie 2017, Curtea Constituțională a eliminat diferențele de reglementări pentru cuplurile formate din persoane de sex opus și pentru cele formate din persoane de același sex. De la 1 ianuarie 2019, cuplurile de același sex pot să se căsătorească în Austria. În mod similar, cuplurile de sex opus pot încheia un parteneriat înregistrat (ceea ce nu li se permitea, anterior, decât cuplurilor de același sex).

Există diferențe minore între normele care reglementează parteneriatele înregistrate și cele aplicabile cuplurilor căsătorite, de exemplu în ceea ce privește vârsta minimă (18 ani; „certificatul care atestă lipsa oricărui impediment în calea căsătoriei" nu este obligatoriu începând de la 16 ani) și în ceea ce privește desfacerea unui parteneriat înregistrat (permisă după trei ani de separare a partenerilor; în ceea ce privește căsătoriile, în cazuri excepționale se prevede o perioadă de șase ani).

2 Există un cadru legal care reglementează aspectele patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate în acest stat membru? Ce prevede acesta? Căror forme de parteneriat înregistrat li se aplică acest cadru?

Ca și în cazul căsătoriei, regimul matrimonial implicit pentru parteneriatele înregistrate este regimul separației de bunuri (*Gütertrennung*) [articolul 1217 alineatul (2) coroborat cu articolul 1233 din Codul civil austriac, *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch*]. Fiecare partener înregistrat își păstrează bunurile introduse în parteneriat și este singurul proprietar al bunurilor pe care le dobândește. Acesta este, de asemenea, unicul creditor al debitorilor săi și unicul debitor al creditorilor săi.

3 În ce mod pot partenerii să își aleagă regimul patrimonial al parteneriatului înregistrat? Care sunt cerințele de formă în acest caz?

Partenerii înregistrați își pot reglementa regimul matrimonial prin intermediul unui acord de parteneriat înregistrat, în aceleași condiții ca și cuplurile căsătorite. Părțile pot alege un regim matrimonial implicit diferit, prin intermediul unui acord contractual. Astfel de acorduri trebuie să facă obiectul unui act notarial pentru a fi valabile (articolul 1 din actul notarial, *Notariatsaktsgesetz*).

4 Există restricții în ceea ce privește libertatea de a alege un regim patrimonial pentru parteneriatul înregistrat?

În ceea ce privește fondul, se aplică aceleași norme ca cele care reglementează căsătoria.

5 Care sunt efectele juridice ale desfacerii sau ale anulării parteneriatului asupra efectelor patrimoniale ale parteneriatului înregistrat?

În ceea ce privește fondul, se aplică aceleași norme ca cele care reglementează căsătoria (articolul 24 și următoarele din Legea privind parteneriatul înregistrat).

6 Care sunt efectele juridice ale decesului unuia dintre parteneri asupra efectelor patrimoniale ale parteneriatului înregistrat?

În ceea ce privește fondul, se aplică aceleași norme ca cele care reglementează căsătoria (articolul 24 și următoarele din Legea privind parteneriatul înregistrat).

7 Ce autoritate are competența de a decide în ceea ce privește efectele patrimoniale ale parteneriatului înregistrat?

În ceea ce privește fondul, se aplică aceleași norme ca cele care reglementează căsătoria.

8 Care sunt efectele regimului patrimonial al parteneriatului înregistrat asupra raportului juridic dintre un partener și un terț?

În ceea ce privește fondul, se aplică aceleași norme ca cele care reglementează căsătoria.

9 O scurtă descriere a procedurii de lichidare, inclusiv partajul și repartizarea bunurilor care au făcut obiectul parteneriatului înregistrat în acest stat membru.

În ceea ce privește fondul, se aplică aceleași norme ca cele care reglementează căsătoria.

10 Care este procedura și ce documente sunt necesare în mod normal pentru înscrierea bunurilor imobile?

Cererea de înscriere a dreptului de proprietate în cartea funciară trebuie depusă la instanța districtuală în a cărei rază teritorială se află bunul imobil care urmează să fie înregistrat.

Cererea trebuie depusă în scris și trebuie semnată de către solicitant. În principiu, nu este necesară autentificarea semnăturii decât dacă este inclusă în cerere o declarație de înregistrare (*Aufsandungserklärung*).

Cererea trebuie să fie însoțită de un act public sau un document privat care să conțină temeiul juridic pentru achiziția bunului imobil (de exemplu, un contract de achiziție), precum și semnăturile autentificate ale părților. Pe lângă detaliile exacte referitoare la bunul imobil, documentele private trebuie să includă o declarație de înregistrare (*Aufsandungserklärung*).

Declarația de înregistrare este o declarație explicită care atestă consimțământul pentru înregistrare (înscrierea în cartea funciară) dat de persoana al cărei drept este restricționat, grevat de sarcini, anulat sau transferat unei alte persoane (vânzătorul, în cazul unui contract de cumpărare). Declarația de înregistrare trebuie să fie autentificată de o instanță judecătorească sau de un notar și semnată de partea contractantă. Declarația de înregistrare poate fi depusă, de asemenea, ca parte a cererii de înscriere a dreptului de proprietate în cartea funciară. În acest caz, semnăturile de pe cerere trebuie să fie autentificate de către o instanță judecătorească sau de către un notar.

Cererea trebuie să fie însoțită de un certificat care să ateste respectarea obligațiilor fiscale (*steuerrechtliche Unbedenklichkeitsbescheinigung*), în conformitate cu articolul 160 din Codul fiscal federal (*Bundesabgabeordnung*). Certificatul constituie confirmarea din partea autorității fiscale a faptului că nu există obstacole în calea înscrierii dreptului de proprietate în cartea funciară în ceea ce privește impozitele datorate.

În cazul în care cererea este redactată de un avocat sau de un notar, aceasta trebuie să fie depusă pe cale electronică. În acest caz, documentele anexate trebuie plasate într-o arhivă de documente electronice. Certificatul referitor la respectarea obligațiilor fiscale furnizat de autoritatea fiscală poate fi înlocuit cu o declarație de autoevaluare a impozitelor redactată de avocat sau de notar.

Ultima actualizare: 05/06/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere

acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.